

Propuneri AmCham România de modificare a PROIECTULUI DE LEGE PRIVIND ACȚIUNILE ÎN REPREZENTARE PENTRU PROTECȚIA INTERESELOR COLECTIVE ALE CONSUMATORILOR

30.09.2022

OBSERVAȚII GENERALE

În raport cu proiectul de lege propus și expunerea de motive din cadrul Directivei 2020/1828, considerăm că trebuie avute în vedere și următoarele aspecte ce nu se regăsesc în proiectul propus, respectiv:

- este de competența statelor membre să stabilească norme, de exemplu privind admisibilitatea, elementele de probă sau căile de atac aplicabile acțiunilor în reprezentare. Astfel, statele membre ar trebui să decidă, de exemplu, cu privire la gradul necesar de similitudine a cererilor individuale sau la numărul minim de consumatori vizați de o acțiune în reprezentare pentru obținerea de măsuri reparatorii în scopul admiterii cauzei ca acțiune în reprezentare.
- statele membre se asigură că consumatorii și comercianții au dreptul la o cale de atac eficientă în fața unei instanțe judecătorești, împotriva oricărei decizii administrative luate în temeiul măsurilor de transpunere a prezentei directive. Aceasta ar trebui să includă posibilitatea unei părți la acțiune de a obține o hotărâre care să dispună suspendarea executării deciziei contestate, în conformitate cu dreptul intern.
- statele membre ar trebui să adopte noi norme sau să aplice normele existente în temeiul dreptului intern, astfel încât instanța judecătorească sau autoritatea administrativă să poată decide să respingă cauzele vădit nefondate de îndată ce instanța judecătorească sau autoritatea administrativă a primit informațiile necesare pentru a-și motiva decizia.
- pe baza Directivei 2009/22/CE, statele membre ar trebui să poată solicita entităților calificate care intenționează să introducă o acțiune în reprezentare pentru obținerea de măsuri de încetare să desfășoare o consultare prealabilă, pentru a acorda comerciantului în cauză posibilitatea de a pune capăt încălcării care ar urma să facă obiectul acțiunii în reprezentare. Statele membre ar trebui să poată solicita ca respectiva consultare prealabilă să aibă loc împreună cu un organism public independent, desemnat de acestea. În cazul în care statele membre au stabilit că ar trebui să existe o consultare prealabilă, ar trebui să se prevadă un termen de două săptămâni de la primirea cererii pentru consultare, după expirarea căruia, în cazul în care nu încetează încălcarea, reclamantul să poată introduce de îndată o acțiune în reprezentare pentru obținerea unei măsuri de încetare la instanța competentă sau la autoritatea administrativă competentă. Astfel de cerințe ar putea să se aplice și acțiunilor în reprezentare pentru obținerea de măsuri reparatorii, în conformitate cu dreptul intern.

#	FORMA DIN PROIECT	FORMA PROPUȘĂ	MOTIVARE
1.	Art. 2 (1) Prezenta lege se aplică acțiunilor în reprezentare introduse împotriva încălcărilor de către comercianți a prevederilor legale prevăzute în anexă, încălcări care prejudiciază sau pot prejudicia interesele colective ale consumatorilor.	Art. 2 (1) Prezenta lege se aplică acțiunilor în reprezentare introduce împotriva încălcărilor de către comercianți a prevederilor legale prevăzute în anexă, încălcări produse după data intrării în vigoare a prezentei legi și care prejudiciază sau pot prejudicia interesele colective ale consumatorilor.	Propunem completarea textului de lege în scopul delimitării aplicării în timp a prezentei legi, cu salvagardarea principiului neretroactivității legii civile.
2.	Art. 2 (3) Prezenta lege se aplică încălcărilor de la nivel intern și transfrontalier, inclusiv atunci când încălcările respective au încetat înainte de introducerea acțiunii în reprezentare sau atunci când încălcările respective au încetat înainte de încheierea acțiunii în reprezentare.	Art. 2 (3) Prezenta lege se aplică încălcărilor de la nivel intern și transfrontalier, inclusiv atunci când încălcările respective au încetat înainte de introducerea acțiunii în reprezentare sau atunci când încălcările respective au încetat înainte de încheierea acțiunii în reprezentare, cu respectarea dispozițiilor din Codul civil privind prescripția extinctivă în privința fiecărui consumator vizat.	Drepturile patrimoniale sunt prescriptibile, însă evaluarea colectivă a unei situații, de către instanță, poate conduce la încălcarea termenelor de prescripție cu privire la o serie de consumatori vizați astfel încât se impune alinierea acestei împrejurări la prevederile interne.
3.	Art. 3 f) decizie definitivă - o hotărâre a unei instanțe judecătorești sau o decizie a unei autorități administrative dintr-un stat membru al Uniunii Europene, care nu poate sau nu mai poate face obiectul niciunei căi de atac ordinare;	Art. 3 f) decizie definitivă judecătorească - o hotărâre a unei instanțe judecătorești, respectiv o decizie a unei autorități administrative sau o decizie a unei autorități administrative dintr-un stat membru al Uniunii Europene, care nu poate sau nu mai poate face obiectul niciunei căi de atac ordinare apelului sau recursului.	Solicităm amendarea textului în vederea alinierii acestei prevederi din actul de transpunere, la cadrul legislativ existent. Directiva nu poate fi transpusă mot-a-mot în această ipoteză. Referitor la calea ordinară de atac a unei decizii a unei autorități administrative, subliniem că în sistemul de drept românesc acestea sunt supuse unei modalități de contestare în doi pași pe rolul instanței competente, astfel că anumite hotărâri devin definitive doar în urma atacării lor cu recurs sau a definitivării lor prin nerecurare – recursul fiind cale extraordinară de atac în lumina Codului de Procedură Civilă 2013). Singura cale de atac ordinară prevăzută de Codul de procedură civilă este apelul, acesta fiind inadmisibil în anumite materii, precum materia contenciosului administrativ. Explicitarea noțiunii de <i>decizie definitivă</i> nu poate fi limitată oricum la sintagma <i>care nu poate sau nu mai poate face obiectul niciunei căi ordinare de atac</i> , intrucât ipoteza ar exclude din definiție hotărârile supuse recursului/ sau care nu au putut fi atacate cu apel în considerarea legislației specifice din România – a se vedea pentru

#	FORMA DIN PROIECT	FORMA PROPUȘĂ	MOTIVARE
			<p>explicații pe larg regimul hotărârile definitive prevăzut de dispozițiile art. 634 C.proc.civ.</p> <p>Prin urmare, adoptarea propunerii inițiale (exact ca în directivă) ar încălca art. 6 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, deoarece această prevedere nu ar fi corelată cu ansamblul reglementărilor interne.</p>
4.	<p>Art. 3 g) entitate calificată - orice organizație sau organism public care reprezintă interesele consumatorilor și care a fost desemnată de un stat membru al Uniunii Europene drept calificată să introducă acțiuni în reprezentare în conformitate cu prezenta lege;</p>	<p>Art. 3 g) entitate calificată - orice organizație sau organism public care reprezintă interesele consumatorilor și care este constituită în România în concordanță cu dispozițiile Ordonanței 26/2000 privind asociațiile și fundațiile, respectiv a dispozițiilor naționale aplicabile în fiecare stat membru privind entitățile calificate și care a fost desemnată de un stat membru al Uniunii Europene drept calificată să introducă acțiuni în reprezentare în conformitate cu prezenta lege</p>	<p>Pentru claritate, apreciem că se impune stabilirea regimului juridic al entităților calificate – care nu vor fi organizate ca societăți constituite în scopul producerii de profit, ci ca organizații non-profit, ceea ce se traduce prin asociații sau fundații – potrivit limitelor legale.</p>
5.	<p>Art. 3 j) - practică - orice acțiune sau omisiune a unui comerciant</p>	<p>Art. 3 j) practică este orice acțiune sau inacțiune a unui comerciant, care afectează interesele colective ale consumatorilor.</p>	<p>Adăugirea vine în sensul clarificării împrejurării că o singură încălcare, privită izolat, nu ar putea conduce la declanșarea unei acțiuni în reprezentare reglementată de prezentul proiect de lege. Trimitem de altfel la Legea nr. 363/2007 și Directiva 2005/29/CE care analizează această calificare a <i>practicii</i>.</p>
6.	<p>Art. 4 (3) O entitate, astfel cum este prevăzută la alin. (2), este desemnată entitate calificată în scopul introducerii de acțiuni în reprezentare transfrontaliere dacă entitatea respectivă a depus o cerere în acest sens și îndeplinește următoarele criterii: a) este o persoană juridică constituită în conformitate cu prevederile legale în România și poate dovedi desfășurarea în decursul a 12 luni a unei activități publice efective în ceea ce privește protecția intereselor consumatorilor înainte de cererea sa de desemnare; d) nu face obiectul unei proceduri de insolvență și nu este declarată insolventă, după caz; e) este independentă și nu este influențată de persoane care nu sunt consumatori, în special de comercianți, care au un interes economic în introducerea unei acțiuni</p>	N/A	<p>Propunem ca legea de implementare să definească criteriile clare în raport de care să se poată aprecia calitatea și efectivitatea desfășurării activității publice în beneficiul consumatorilor. Spre exemplu, entitatea calificată ar trebui să dovedească îndeplinirea în ultimele 12 luni a prevederilor art. 37 din OG 21/1992. Criteriile pot fi prevăzute cumulativ sau alternativ, însă apreciem obligatoriu criteriul privind introducerea de acțiuni pentru apărarea drepturilor consumatorilor în ultimele 12 luni anterioare cererii de desemnare ca entitate calificată.</p>

#	FORMA DIN PROIECT	FORMA PROPUȘĂ	MOTIVARE
	în reprezentare, inclusiv în cazul finanțării de către terți, și, în acest scop, a stabilit proceduri pentru preîntâmpinarea unei astfel de influențe, precum și pentru preîntâmpinarea conflictelor de interese între entitatea însăși, finanțatorii săi și interesele consumatorilor;		
7.	<p>Art. 4 (4) O entitate este desemnată entitate calificată în scopul introducerii de acțiuni în reprezentare internă dacă entitatea respectivă a depus o cerere în acest sens și îndeplinește următoarele criterii: a) este o persoană juridică constituită în conformitate cu prevederile legale în vigoare în România;</p>	<p>Art. 4 (4) O entitate este desemnată entitate calificată în scopul introducerii de acțiuni în reprezentare internă dacă entitatea respectivă a depus o cerere în acest sens și îndeplinește următoarele criterii: a) este o persoană juridică constituită în conformitate cu prevederile legale în România și poate dovedi desfășurarea în decursul a 12 luni a unei activități efective în ceea ce privește protecția intereselor consumatorilor înainte de cererea sa de desemnare;</p>	În vederea asigurării scopului considerăm că o condiție a desfășurării unei activități efective în ceea ce privește protecția intereselor consumatorilor înainte de desemnare de minim 12 luni este necesară în vederea asigurării unei reprezentări eficiente. De asemenea, din rațiuni de identitate în materie aceste condiții trebuie pastrate pe plan național nu doar în situația reprezentării transfrontaliere.
8.	<p>Art. 4 (4) O entitate este desemnată entitate calificată în scopul introducerii de acțiuni în reprezentare internă dacă entitatea respectivă a depus o cerere în acest sens și îndeplinește următoarele criterii: a) este o persoană juridică constituită în conformitate cu prevederile legale în România; b) nu face obiectul unei proceduri de insolvență și nu este declarată insolventă, după caz; c) este independentă și nu este influențată de persoane care nu sunt consumatori, în special de comercianți, care au un interes economic în introducerea unei acțiuni în reprezentare, inclusiv în cazul finanțării de către terți, și, în acest scop, a stabilit proceduri pentru preîntâmpinarea unei astfel de influențe, precum și pentru preîntâmpinarea conflictelor de interese între entitatea însăși, finanțatorii săi și interesele consumatorilor;</p>	<p>Art. 4 (4) Criteriile enumerate la alineatul (3) se aplică, de asemenea, și în vederea desemnării entităților calificate în scopul introducerii de acțiuni în reprezentare interne. ~~O entitate este desemnată entitate calificată în scopul introducerii de acțiuni în reprezentare internă dacă entitatea respectivă a depus o cerere în acest sens și îndeplinește următoarele criterii: a) este o persoană juridică constituită în conformitate cu prevederile legale în România; b) nu face obiectul unei proceduri de insolvență și nu este declarată insolventă; c) este independentă și nu este influențată de persoane care nu sunt consumatori, în special de comercianți, care au un interes economic în introducerea unei acțiuni în reprezentare, inclusiv în cazul finanțării de către terți, și, în acest scop, a stabilit proceduri pentru preîntâmpinarea unei astfel de influențe, precum și pentru preîntâmpinarea conflictelor de interese între entitatea însăși, finanțatorii săi și interesele consumatorilor;~~</p>	<p>Transpunere a art. 4 alin. (5) din Directiva¹, care face referire la aplicarea aceluiași criterii pentru desemnarea entităților calificate în scopul introducerii de acțiuni în reprezentare interne, ca în cazul acțiunilor în reprezentare transfrontaliere. Considerăm că doar în acest mod se poate asigura un mecanism care, pe de o parte, să ofere garanții maxime cu privire la protejarea corespunzătoare a intereselor (prin faptul că entitățile calificate sunt organizații non-profit, cu o experiență dovedită în protejarea intereselor consumatorilor și care demonstrează un interes legitim în acest sens), iar pe de altă parte să asigure îndeplinirea unuia dintre scopurile principale ale Directivei [menționat și la art. 1 alin. (2) din Proiect²] – oferirea unor garanții adecvate pentru evitarea abuzului de procedură.</p> <p>Mai mult decât atât, proiectul de lege selectează doar o parte din criteriile aplicabile entităților calificate care</p>

¹ Directiva (UE) 2020/1828 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2020 privind acțiunile în reprezentare pentru protecția intereselor colective ale consumatorilor și de abrogare a Directivei 2009/22/CE publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 409 din 4 decembrie 2020.

² Proiectul de lege privind acțiunile în reprezentare pentru protecția intereselor colective ale consumatorilor.

#	FORMA DIN PROIECT	FORMA PROPUȘĂ	MOTIVARE
	d) prezintă în mod public, într-un limbaj simplu și inteligibil, prin toate mijloacele de comunicare, mai ales pe site-ul web propriu, informații care să demonstreze că entitatea îndeplinește criteriile enumerate la literale a) - c), precum și informații cu privire la sursele de finanțare în general, structura sa organizatorică și de conducere, precum și structura membrilor săi, obiectul său de activitate statutar și activitățile sale.	d) prezintă în mod public, într-un limbaj simplu și inteligibil, prin toate mijloacele adecvate, mai ales pe site-ul web propriu, informații care să demonstreze că entitatea îndeplinește criteriile enumerate la literale a) - c), precum și informații cu privire la sursele de finanțare în general, structura sa organizatorică și de conducere, precum și structura membrilor săi, obiectul său de activitate statutar și activitățile sale.	exercită acțiuni transfrontaliere, spre a fi aplicate celor care exercită acțiuni interne. Pentru a asigura un grad înalt de transparență (având în vedere că România încă face obiectul <u>MCV din cauza gradului mare de corupție și lipsă de transparență la nivel judiciar și administrativ</u>), recomandăm utilizarea aceluiași exigențe de desemnare atât în cazul entităților calificate care pot exercita acțiuni de reprezentare transfrontaliere, cât și acțiuni interne, așa cum am arătat mai sus.
9.	N/A	Propunem completarea Art. 4 alin. (4) cu lit. f) după cum urmează: f) obiectul sau de activitate statutar demonstrează ca are un interes legitim de a proteja interesele consumatorilor, astfel cum se prevede în actele normative în vigoare menționat în Anexa.	Din rațiuni de identitate în materie aceste condiții trebuie păstrate și pe plan național nu doar în situația reprezentării transfrontaliere.
10.	N/A	Propunem completarea Art. 4 alin. (4) cu lit. f) după cum urmează: (5) O entitate calificată poate solicita măsura de încetare menționată la alin. (1) litera (b) doar după ce a inițiat o consultare cu comerciantul vizat în scopul încetării de către acesta a încălcării, astfel cum se menționează la articolul 2 alin. (1). Dacă comerciantul nu pune capăt încălcării în termen de două săptămâni de la primirea cererii de consultare, entitatea calificată poate introduce de îndată o acțiune în reprezentare pentru obținerea unei măsuri de încetare.	Transpunerea art. 8 alin. (4) din Directivă. Considerăm că un astfel de mecanism este necesar pentru a încuraja, în spiritul Directivei, încetarea amiabilă a situațiilor litigioase/ potențial litigioase.
11.	Art. 4 (7) În mod ad-hoc, o entitate este desemnată drept entitate calificată, în scopul introducerii unei anumite acțiuni în reprezentare interne, la cererea respectivei entități, în cazul în care îndeplinește criteriile pentru desemnarea drept entitate calificată în conformitate cu prezenta lege.	~~În mod ad-hoc, o entitate este desemnată drept entitate calificată, în scopul introducerii unei anumite acțiuni în reprezentare interne, la cererea respectivei entități, în cazul în care îndeplinește criteriile pentru desemnarea drept entitate calificată în conformitate cu prezenta lege.~~	Forma propusă este neclară cu privire la cui revine obligația de numire și care sunt criteriile care trebuie întrunite în această situație pentru a deveni entitate calificată, preluând cuvânt cu cuvânt una dintre posibilitățile pe care Directiva le prevede pentru crearea mecanismului acțiunilor în reprezentare colective. Având în vedere că este atins scopul/rezultatul prevăzut în Directivă (potrivit exigențelor art. 288 TFUE), deoarece la art. 6-7 și urm. sunt reglementate acțiunile colective, această preluare a unei posibilități de ducere la îndeplinire a scopului directivei fără prevederea concretă

#	FORMA DIN PROIECT	FORMA PROPUȘĂ	MOTIVARE
			a subiecților activi și pasivi ai acestei obligații, apare ca fiind superfluă.
12.	<p>Art. 5 (10) - Dacă o instanță sau o autoritate sau un organism public din România are suspiciuni cu privire la respectarea, de către o entitate calificată, desemnată în alt stat membru al Uniunii Europene, a criteriilor enumerate la art. 4 alin. (3), informează statul membru care a desemnat respectiva entitate calificată, care examinează motivele de îngrijorare și, dacă este cazul, retrace desemnarea respectivei entități calificate în situația în care nu mai îndeplinește unul sau mai multe dintre respectivele criterii.</p>	<p>Art. 5 (10) – Dacă o instanță sau o autoritate sau un organism public din România are ~~suspiciuni~~ indicii temeince cu privire la respectarea, de către o entitate calificată, desemnată în alt stat membru al Uniunii Europene, a criteriilor enumerate la art. 4 alin. (3), informează statul membru care a desemnat respectiva entitate calificată, care examinează indiciile temeince <del> motivele de îngrijorare</del> și, dacă este cazul, retrace desemnarea respectivei entități calificate în situația în care nu mai îndeplinește unul sau mai multe dintre respectivele criterii.</p> <p>SAU ALTERNATIV</p> <p>Instanța din România care, în exercitarea rolului activ în scopul aflării adevărului, apreciază că se impune verificarea respectării, de către entitatea calificată reclamantă, desemnată în alt stat membru al Uniunii Europene, a criteriilor enumerate la art. 4 alin. (3), informează statul membru care a desemnat respectiva entitate calificată, instanța dispunând totodată și suspendarea judecării acțiunii în reprezentare, potrivit art. 412 alin. (1) pct. 8 C.proc.civ. Statul membru care a desemnat respectiva entitate calificată examinează motivele expuse de instanță și, dacă este cazul, retrace desemnarea respectivei entități calificate în situația în care nu mai îndeplinește unul sau mai multe dintre respectivele criterii. În cazul retragerii desemnării ca entitate calificată, acțiunea în reprezentare se va respinge ca inadmisibilă.</p>	<p>Codul Român de Procedură Civilă nu prevede instituția <i>motivelor de îngrijorare</i> sau instituția <i>suspiciunii</i>.</p>
13.	<p>Art 6 (3) Instanțele judecătorești naționale acceptă lista menționată la art. 5 alin. (5) ca dovadă a capacității juridice a entității calificate de a introduce o acțiune în reprezentare transfrontalieră, fără a se aduce atingere dreptului instanței judecătorești sesizate de a analiza dacă obiectul de activitate statutar al entității calificate justifică introducerea unei acțiuni într-un anumit caz.</p>	<p>Art 6 (3) Instanțele judecătorești naționale acceptă lista menționată la art. 5 alin. (5) ca dovadă a ~~capacității juridice~~ calității procesuale active a entității calificate de a introduce o acțiune în reprezentare transfrontalieră, fără a se aduce atingere dreptului instanței judecătorești sesizate de a analiza dacă obiectul de activitate statutar al entității calificate justifică introducerea unei acțiuni într-un anumit caz.</p>	<p>Modificare făcută în scopul adaptării terminologiei folosite la cadrul legislativ românesc.</p>
14.	<p>Art. 6</p>	<p>Art. 6</p>	<p>Modificare făcută în scopul adaptării terminologiei folosite la cadrul legislativ românesc. Capacitatea juridică</p>

#	FORMA DIN PROIECT	FORMA PROPUȘĂ	MOTIVARE
	(3) Instanțele judecătorești naționale acceptă lista menționată la art. 5 alin. (5) ca dovadă a capacității juridice a entității calificate de a introduce o acțiune în reprezentare transfrontalieră, fără a se aduce atingere dreptului instanței judecătorești sesizate de a analiza dacă obiectul de activitate statutar al entității calificate justifică introducerea unei acțiuni într-un anumit caz.	(3) Instanțele judecătorești naționale acceptă lista menționată la art. 5 alin. (5) ca dovadă a ~~capacității juridice~~ calității procesuale active a entității calificate de a introduce o acțiune în reprezentare transfrontalieră, fără a se aduce atingere dreptului instanței judecătorești sesizate de a analiza dacă obiectul de activitate statutar al entității calificate justifică introducerea unei acțiuni într-un anumit caz	reprezintă condiția de exercitare a acțiunii civile potrivit art. 32 C.proc.civ. dependentă de caracterul statutar al formării entității calificate – cum ar fi indeplinirea condițiilor legale prevăzute de Legislația asociațiilor și fundațiilor. Calitatea procesuală, pe de altă parte, reprezintă în sensul art. 36 C.proc.civ. afirmarea existenței sau inexistenței drepturilor și obligațiilor afirmate în proces și rezultă din identitatea dintre părți și subiectele raportului juridic litigios.
15.	Art. 7 (1) Entitățile calificate desemnate în conformitate cu art. 4 pot introduce acțiuni în reprezentare, astfel cum sunt prevăzute în prezenta lege, în fața instanțelor judecătorești naționale.	Art. 7 (1) Entitățile calificate desemnate în conformitate cu art. 4 pot introduce acțiuni în reprezentare, astfel cum sunt prevăzute în prezenta lege, ~~în fața instanțelor judecătorești naționale.~~ Competența de soluționare aparține tribunalului de la sediul comerciantului. Entitățile calificate trebuie să depună, o dată cu acțiunea, dovada obținerii în conformitate cu prevederile legale a informațiilor despre pretinsele încălcări suferite de consumatorii vizați/datelor cu caracter personal ale consumatorilor vizați, sub sancțiunea anulării acțiunii.	Data fiind complexitatea cauzei , considerăm că competența materială ar trebui să revină Tribunalului . Data fiind posibilitatea de a exercita drepturi în numele unor consumatori de pe tot teritoriul unei țări/din mai multe țări, competența teritorială se impune a fi determinată, pentru a evita orice tegiversările și conflictele de compență. Observând că singura constantă în această situație ar fi sediul comerciantului , propunem ca în funcție de acesta să se se determine competența teritorială exclusivă . Dovada legalității obținerii informațiilor/datelor cu caracter personal se impune pentru evitarea abuzurilor.
16.	Art. 7 (3) Atunci când introduce o acțiune în reprezentare, entitatea calificată furnizează instanței judecătorești naționale suficiente informații despre consumatorii vizați de acțiunea în reprezentare.	Art. 7 (3) Atunci când introduce o acțiune în reprezentare, entitatea calificată furnizează obligatoriu instanței judecătorești naționale ~~suficiente~~ informațiile privind datele de identificare complete ale consumatorilor pentru care se introduce acțiunea în reprezentare și pe cele privind relația contractuală cu operatorul economic vizat ale acestora ~~consumatorii vizați de acțiunea în reprezentare,~~ cu menționarea obligatorie a numărului, datei și tipului de contract încheiat de fiecare dintre consumatori. Complinierea lipsei acestor informații din cuprinsul cererii va putea fi realizată în procedura regularizării, potrivit normelor Codului de Procedură Civilă.	În interesul consumatorilor se impune prevederea obligativității identificării cât mai fidele a consumatorilor vizați de acțiunea în reprezentare (nume, CNP, nr contract etc), pentru ca ei să poată beneficia real și efectiv de măsurile pe care instanța le va dispune. Reglementarea sistemului opt-in, în care consumatorii să își exprime consimțământul expres pentru a fi reprezentați la procedură este cel mai fidel reglementărilor actuale din dreptul românesc și va fi cel mai facil de implementat.
17.	Art. 7 (4) Instanțele judecătorești naționale evaluează admisibilitatea unei acțiuni în reprezentare specifice în conformitate cu prezenta lege și cu prevederile Legii nr.	Art. 7 (4) Instanțele judecătorești naționale evaluează admisibilitatea în principiu a unei acțiuni în reprezentare specifice în conformitate	În măsura în care intenția legiuitorului este ca procedura de judecată a acțiunii în reprezentare să se facă în două etape, respectiv: etapa admisibilității în principiu și etapa

#	FORMA DIN PROIECT	FORMA PROPUȘĂ	MOTIVARE
	134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare.	cu prezenta lege și cu prevederile Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare.	analizei pe fondul cauzei, este indicată folosirea terminologiei exacte. În prima etapă, a admisibilității în principiu, instanța va fi chemată să analizeze în procedura contradictorie, calitatea procesuală activă a entității calificate, dar și a capacității juridice de folosință, consimțământul consumatorilor de a fi reprezentați, precum și existența unei aparențe de drept în favoarea membrilor clasei (aparența de drept). Ulterior îndeplinirii cumulative a tuturor condițiilor de mai sus, instanța pronunță o încheiere de admitere în principiu, după care trece la etapa analizei pe fond a cauzei.
18.	Art. 7 (9) Consumatorii vizați de acțiunea în reprezentare au dreptul de a beneficia de măsurile menționate la alin. (5).	Art. 7 (9) Consumatorii vizați de acțiunea în reprezentare au dreptul de a beneficia de măsurile menționate la alin. (5).	Prevedere superfluă, care a fost deja reglementată la alin. (5).
19.	Art. 8 (1) Măsurile de încetare prevăzute la art. 7 alin. (5) lit a) se aplică după cum urmează: a) prin instituirea unor măsuri provizorii de încetare a unei practici sau după caz de interzicerea unei practici, dispuse de instanță de judecată în cadrul procedurii speciale prevăzută de Codul de Procedură Civilă, respectiv Procedura Ordonanței Președințiale, atunci când respectiva practică constituie o încălcare astfel cum a fost menționată la art. 2 alin. (1)	Art. 8 (1) Măsurile de încetare prevăzute la art. 7 alin. (5) lit a) se aplică după cum urmează: a) prin instituirea unor măsuri provizorii de încetare a unei practici sau, după caz, dispuse de instanță de judecată în cadrul procedurii speciale prevăzută de Codul de Procedură Civilă, respectiv Procedura Ordonanței Președințiale, atunci când respectiva practică ~~constituie~~ ar putea fi considerată o încălcare astfel cum este menționată la art. 2 alin. (1). Cererea nu va putea fi introdusă anterior termenului consultării prealabile.	Se impune și reglementarea în dreptul intern a art. 8 alin. (4) din directivă.
20.	Art. 8 (1) Măsurile de încetare prevăzute la art. 7 alin. (5) lit a) se aplică după cum urmează: a) prin instituirea unor măsuri provizorii de încetare a unei practici sau după caz de interzicerea unei practici, dispuse de instanță de judecată în cadrul procedurii speciale prevăzută de Codul de Procedură Civilă, respectiv Procedura Ordonanței Președințiale, atunci când respectiva practică constituie o încălcare astfel cum a fost menționată la art. 2 alin. (1) b) prin dispunerea unor măsuri definitive de încetare a unei practici, după caz de interzicere a unei practici printr-o hotărâre definitivă, de către instanța de judecată atunci când se constată, faptul că respectiva	Art. 8 După alin. (4) se introduc (5) O entitate calificată nu poate solicita măsura de încetare menționată la alineatul (1) litera (b) decât după ce a inițiat o consultare cu comerciantul vizat în scopul încetării de către acesta a încălcării, astfel cum se menționează la art. 2 alin. (1). Dacă comerciantul nu pune capăt încălcării în termen de două săptămâni de la primirea cererii de consultare, entitatea calificată poate introduce de îndată o acțiune în reprezentare pentru obținerea unei măsuri de încetare. (6) În cazul în care comerciantul nu pune capăt încălcării în termen de două săptămâni de la primirea cererii de consultare, entitatea calificată poate introduce de îndată o	Potrivit Directivei care stă la baza acestui proiect de lege, statele membre ar trebui să poată solicita entității calificate care intenționează să introducă o acțiune în reprezentare pentru obținerea de măsuri de încetare să desfășoare o consultare prealabilă, pentru a acorda comerciantului în cauză posibilitatea de a pune capăt încălcării care ar urma să facă obiectul acțiunii în reprezentare. Această completare o considerăm a fi utilă din perspectiva tuturor părților implicate. În primul rând, consumatorii pot beneficia de încetarea sau adaptarea conduitei comerciantului într-un termen mult

#	FORMA DIN PROIECT	FORMA PROPUȘĂ	MOTIVARE
	<p>practică constituie o încălcare astfel cum este menționată la art 2 alin 1.</p> <p>(2) Hotărârea definitivă pronunțată de instanță, astfel cum este menționată la alin. (1) lit. b), poate include următoarele:</p> <p>(a) o măsură de constatare a faptului că practica constituie o încălcare astfel cum este prevăzută la art. 2 alin. (1);</p> <p>(b) o obligație de a publica decizia privind măsura, integral sau parțial, într-o formă considerată adecvată de către instanța judecătorească din România ori o obligație de a publica o declarație de rectificare.</p> <p>(3) Pentru ca o entitate calificată să solicite o măsură de încetare, consumatorii la nivel individual nu sunt obligați să își exprime consimțământul de a fi reprezentați de entitatea calificată.</p> <p>(4) În situația prevăzută la alin. (3), entitatea calificată nu este obligată să dovedească:</p> <p>a) pierderea reală sau prejudiciul real suferit de consumatori la nivel individual afectați de încălcare, astfel cum este menționată la art. 2 alin. (1);</p> <p>b) intenția sau neglijența din partea comerciantului.</p>	<p>acțiune în reprezentare pentru obținerea unei măsuri de încetare.</p>	<p>mai scurt decât ar putea dura soluționarea unui dosar în instanță.</p> <p>În al doilea rând, comercianții obțin un răgaz în care își pot alinia conduita cu prevederile legale, admitând faptul că pot exista scăpări în modul în care își desfășoară activitatea (dat fiind faptul că legislația privind protecția consumatorilor este una extrem de vastă, Anexa la prezenta lege numărând nu mai puțin de 71 de acte normative). Acest aspect nu ar împiedica în vreun fel consumatorii afectați de conduita comerciantului de a solicita repararea prejudiciului suferit.</p> <p>Nu în ultimul rând, prin instituirea unei proceduri prealabile, s-ar evita un litigiu în instanță, eroarea putând fi remediată prin simpla informare a comerciantului.</p> <p>Dacă însă în termen de două săptămâni de la primirea cererii pentru consultare, în cazul în care nu încetează încălcarea, entitatea se poate adresa instanței pentru obținerea unei măsuri de încetare a practicii comerciantului.</p>
21.	<p>Art. 9</p> <p>(2) Entitățile calificate care introduc acțiuni în reprezentare la o instanță judecătorească națională pentru obținerea de măsuri reparatorii solicită consimțământul în scris, la nivel individual, de la consumatorii vizați de respectiva acțiune în reprezentare, în termen de 30 de zile de la data introducerii acestei acțiuni în instanță, cu privire la:</p> <p>a) acceptarea de a fi reprezentați de entitatea calificată în cadrul acțiunii în reprezentare respectivă;</p> <p>b) acceptarea ca rezultatul acțiunii de reprezentare să fie obligatoriu pentru ei.</p>	<p>Art. 9</p> <p>(2) Entitățile calificate care intenționează să introducă acțiuni în reprezentare la o instanță judecătorească națională pentru obținerea de măsuri reparatorii solicită consimțământul în scris, la nivel individual, de la consumatorii vizați de respectiva acțiune în reprezentare, în termen de 30 de zile de la data publicării intenției introducerii acțiunii în reprezentare pe site-ul propriu cu privire la:</p> <p>a) acceptarea sau nu de a fi reprezentați de entitatea calificată în cadrul acțiunii în reprezentare respectivă;</p> <p>b) acceptarea sau nu ca rezultatul acțiunii de reprezentare să fie obligatoriu pentru ei</p>	<p>Procedura acordului tacit al consumatorilor, astfel cum a fost reglementată în proiectul de lege este incompatibilă cu prevederile actuale ale Codului de Procedură Civilă, nefiind reglementate alte dispoziții derogatorii de la procedura regularizării cererii de chemare în judecată, care statuează un termen peremptoriu de 10 zile pentru complinirea lipsurilor cererii de chemare în judecată, inclusiv în privința dovezii calității de reprezentant, pentru care proiectul de lege introduce un termen de 30 de zile, la expirarea căruia chiar în absența oricărui acord al vreunui consumator din clasa respectivă, calitatea de reprezentant este prezumată, iar consumatorii pierd definitiv dreptul de a sesiza individual instanța.</p> <p>Acordul expres al consumatorilor se impune să fie obținut anterior sesizării instanței și să fie analizat de instanță în etapa verificării admisibilității în principiu.</p>

#	FORMA DIN PROIECT	FORMA PROPUȘĂ	MOTIVARE
			<p>În ce privește art. 9 "Măsuri reparatorii", propunem reformularea literelor a) și b) ale alineatului (2) prin introducerea sintagmei "sau nu" care apare în textul Directivei și a fost omisă în propunerea de lege națională</p> <p>Pe de altă parte, această nespecificare expresă a consumatorilor reprezentați constituie <i>de plano</i> un viciu al titlului executoriu – executarea silită, potrivit normelor actuale ale Codului de Procedură Civilă, se va putea realiza fără ca hotărârea judecătorească definitivă pronunțată în acțiunea în executare, care nu va identifica în niciun fel creditorul (nume, CNP), astfel încât acesta nu va putea beneficia de reparația dispusă de instanță în favoarea sa.</p>
22.	<p>Art. 9 (3) – În cazul în care acțiunea în reprezentare pentru obținerea de măsuri reparatorii se introduce la o instanță judecătorească națională și consumatorii vizați de respectiva acțiune în reprezentare care își au reședința în România nu își exprimă dezacordul în mod explicit și în scris cu privire la aspectele prevăzute la alin. (2) în termen de 30 zile de la solicitarea consimțământului, entitățile calificate vor considera drept consimțământ tacit din partea acestora de a fi reprezentați în cadrul acelei acțiuni în reprezentare pentru ca rezultatul acțiunii în reprezentare să fie obligatoriu pentru respectivii consumatori.</p>	<p>Art. 9 (3) - În cazul în care acțiunea în reprezentare pentru obținerea de măsuri reparatorii se introduce la o instanță judecătorească națională și consumatorii vizați de respectiva acțiune în reprezentare care își au reședința în România nu își exprimă dezacordul în mod explicit și în scris cu privire la aspectele prevăzute la alin. (2) în termen de 30 zile de la solicitarea consimțământului, entitățile calificate vor considera drept consimțământ tacit din partea acestora de a fi reprezentați în cadrul acelei acțiuni în reprezentare pentru ca rezultatul acțiunii în reprezentare să fie obligatoriu pentru respectivii consumatori.</p>	<p>Procedura acordului tacit al consumatorilor, astfel cum a fost reglementată în proiectul de lege este incompatibilă cu prevederile actuale ale Codului de Procedură Civilă, nefiind reglementate alte dispoziții derogatorii de la procedura regularizării cererii de chemare în judecată, care statuează un termen peremptoriu de 10 zile pentru complinirea lipsurilor cererii de chemare în judecată, inclusiv în privința dovezii calității de reprezentant, pentru care proiectul de lege introduce un termen de 30 de zile, la expirarea căruia chiar în absența oricărui acord al vreunui consumator din clasa respectivă, calitatea de reprezentant este prezumată, iar consumatorii pierd definitiv dreptul de a sesiza instanța.</p> <p>Mai mult, realitatea din instanță ne arată că viciile de citare/comunicare sunt frecvente astfel încât, o asemenea reglementare ar conduce la îngrădirea dreptului unei persoane de a exercita o acțiune de drept comun, deoarece, în numele său a fost exercitată o acțiune în legătură cu care i s-a cerut consimțământul la o adresă greșită.</p> <p>Prin urmare, apreciem că neînstituirea consimțământului tacit răspunde mai bine scopului mediat al directivei (protejarea consumatorului), decât instituirea lui (care, dată fiind frecvența comunicărilor greșite, ar conduce la</p>

#	FORMA DIN PROIECT	FORMA PROPUȘĂ	MOTIVARE
			<p>restrângerea drepturilor consumatorului, contrar scopului Directivei).</p> <p>Tăcerea nu poate avea valoarea unui consimțământ valabil exprimat conform Codului Civil.</p> <p>O asemenea reglementare ar conduce la îngrădirea dreptului unei persoane de a exercita o acțiune de drept comun, deoarece, în numele său a fost exercitată o acțiune în legătură cu care i s-a cerut consimțământul la o adresă greșită – respectiv, ar putea interveni probleme din perspectiva autorității de lucru judecat, ceea ce într-un final, într-o astfel de ipoteză atipică ar conduce la îngrădirea accesului la justiție.</p> <p>Suplimentar, Directiva prevede posibilitatea, nu obligația instituirii consimțământului tacit.</p> <p>Prin urmare, apreciem excesivă și contrară intereselor consumatorilor români implementarea unui mecanism de tip opt-out. Mai mult decât atât, reglementarea consimțământului tacit nu se poate realiza în dezacord cu normele Codului Civil în vigoare.</p>
23.	<p>Art 9 (4) În cazul în care acțiunea în reprezentare pentru obținerea de măsuri reparatorii se introduce la o instanță judecătorească națională, consumatorii vizați de respectiva acțiune în reprezentare care nu își au reședința în România trebuie să își exprime în mod explicit și în scris consimțământul de a fi reprezentați în cadrul acelei acțiuni în reprezentare la nivel individual pentru ca rezultatul acțiunii în reprezentare să fie obligatoriu pentru respectivii consumatori.</p>	<p>Art 9 (4) În cazul în care acțiunea în reprezentare pentru obținerea de măsuri reparatorii se introduce la o instanță judecătorească națională, consumatorii vizați de respectiva acțiune în reprezentare ~~care nu își au reședința în România~~ trebuie să își exprime în mod explicit și în scris consimțământul de a fi reprezentați în cadrul acelei acțiuni în reprezentare la nivel individual pentru ca rezultatul acțiunii în reprezentare să fie obligatoriu pentru respectivii consumatori.</p>	<p>A se vedea comentariul de mai sus.</p>
24.	<p>Art 9 (8) - Atunci când o măsură reparatorie nu specifică consumatorii la nivel individual care au dreptul să beneficieze de remedierile prevăzute în măsura reparatorie, aceasta descrie cel puțin grupul de consumatori care are dreptul să beneficieze de respectivele remedieri.</p>	<p>~~Art 9 alin (8) Atunci când o măsură reparatorie nu specifică consumatorii la nivel individual care au dreptul să beneficieze de remedierile prevăzute în măsura reparatorie, aceasta descrie cel puțin grupul de consumatori care are dreptul să beneficieze de respectivele remedieri.~~</p>	<p>Propunere de eliminare, față de caracterul rezonabil al reglementării sistemului opt-in. Suplimentar, apreciem că în lumina normelor de executare silită în vigoare, executarea nu s-ar putea face în mod legal cu privire la un <i>grup de consumatori</i>.</p>

#	FORMA DIN PROIECT	FORMA PROPUȘĂ	MOTIVARE
25.	Art 9 (10) Termenul în care consumatorii vizați de o acțiune în reprezentare pot beneficia de măsurile reparatorii dispuse de o instanță judecătorească națională este de 3 ani de la pronunțarea hotărârii definitive;	Art 9 (10) Termenul în care consumatorii vizați de o acțiune în reprezentare pot beneficia de măsurile reparatorii dispuse de o instanță judecătorească națională este de ~~3 ani~~ 12 luni de la pronunțarea hotărârii definitive;	Situația reglementată va genera impredictibilitate și va pune în pericol circuitul civil atfel încât, se impune limitarea acestei impredictibilități la un termen cât mai scurt. Mai mult, publicitatea stadiului procedurii este asigurată conform art. 13 lit. b) din Proiectul de lege, pe site-ul entității calificate, astfel încât termenul cât mai scurt ar echilibra disimetria creată prin instituirea posibilității de a recupera în mod retroactiv (art. 2 alin. (3) din Proiectul de Lege și art. 2 alin. (1) din Directivă), sume de la comerciant.
26.	Art. 9 (11) Fondurile restante pentru remedieri care nu sunt recuperate de consumatorii vizați de o acțiune în reprezentare în termenul prevăzut la alin. (10) se fac venit integral la bugetul de stat.	Art. 9 ~~(11) Fondurile restante pentru remedieri care nu sunt recuperate de consumatorii vizați de o acțiune în reprezentare în termenul prevăzut la alin. (10) se fac venit integral la bugetul de stat.~~	Propunere de eliminare, având în vedere ca măsurile reparatorii vizează protejarea intereselor consumatorilor și a situației financiare a acestora și nu sancționarea în alt mod a comercianților vizați, în acest scop existând sancțiunea amenzii, prevăzută în actele normative din anexa Proiectului. Prin urmare, constituirea ca venit integral la bugetul de stat a eventualelor sume restante pentru remedieri care nu sunt recuperate de consumatorii vizați apare ca excesivă și contrară scopurilor și spiritului Directivei și, implicit, al Proiectului.
27.	Art. 10 (2) Finanțarea unei acțiuni în reprezentare pentru obținerea de măsuri reparatorii de către terți care au un interes economic în introducerea sau în rezultatul respectivei acțiuni nu îndepărtează acțiunea în reprezentare de protecția intereselor colective ale consumatorilor.	Art. 10 ~~(2) Finanțarea unei acțiuni în reprezentare pentru obținerea de măsuri reparatorii de către terți care au un interes economic în introducerea sau în rezultatul respectivei acțiuni nu îndepărtează acțiunea în reprezentare de protecția intereselor colective ale consumatorilor.~~	Contravine art. 10 alin. (1) din Proiectul de lege și art. 10 alin. (1) din Directivă.
28.	Art. 10 (3) În scopul prevăzut la alin. (1) - (2), sunt asigurate următoarele: a) deciziile entităților calificate în contextul unei acțiuni în reprezentare, inclusiv deciziile privind tranzacțiile, nu sunt influențate în mod necorespunzător de un terț într-un mod care ar aduce atingere intereselor colective ale consumatorilor vizați de acțiunea în reprezentare; b) acțiunea în reprezentare nu este introdusă împotriva unui pârât care este un concurrent al finanțatorului sau împotriva unui pârât de care finanțatorul este dependent.	Art. 10 (3) În scopul prevăzut la alin. (1), sunt asigurate următoarele: a) deciziile entităților calificate în contextul unei acțiuni în reprezentare, inclusiv deciziile privind tranzacțiile, nu sunt influențate în mod necorespunzător de un terț într-un mod care ar aduce atingere intereselor colective ale consumatorilor vizați de acțiunea în reprezentare; b) acțiunea în reprezentare nu este introdusă împotriva unui pârât care este un concurrent al finanțatorului sau împotriva unui pârât de care finanțatorul este dependent; c) în măsura în care entitatea calificată este reprezentată în fața instanței de judecată de către unul sau mai mulți avocați,	Menționarea expresă a faptului că onorariile avocaților care reprezintă entitățile calificate în fața instanțelor de judecată nu pot fi raportate total sau parțial la eventualele sume care ar putea fi obținute în baza măsurilor reparatorii de consumatorii vizați reprezintă o garanție necesară pentru transparența modalității de finanțare a entităților calificate și pentru asigurarea obiectivă a intereselor consumatorilor, prin raportare la art. 1 alin. (2) și art. 10 alin. (3) lit. a) din Proiect.

#	FORMA DIN PROIECT	FORMA PROPUȘĂ	MOTIVARE
		onorariul acestora nu poate fi raportat total sau parțial la eventualele sume care ar putea fi obținute în baza măsurilor reparatorii de consumatorii vizați.	
29.	Art. 11 (3) Instanța judecătorească națională evaluează dacă trebuie să refuze aprobarea unei tranzacții care este contrară dispozițiilor imperative ale prevederilor naționale legale sau care include condiții ce nu pot fi executate, luând în considerare drepturile și interesele tuturor părților, și mai ales cele ale consumatorilor vizați.	Art. 11 ~~(3) Instanța judecătorească națională evaluează dacă trebuie să refuze aprobarea unei tranzacții care este contrară dispozițiilor imperative ale prevederilor naționale legale în vigoare sau care include condiții ce nu pot fi executate, luând în considerare drepturile și interesele tuturor părților, și mai ales cele ale consumatorilor vizați.~~	Prevederile Codului Civil și Codului de Procedură Civilă stabilesc în mod clar faptul că părțile se pot înfățișa oricând în cursul judecății, chiar fără să fi fost citate, pentru a cere să dea o hotărâre care să consfințească tranzacția lor. Astfel, tranzacția este contractul prin care părțile previn sau sting un litigiu, inclusiv în faza executării silite, prin concesiile sau renunțări reciproce la drepturi ori prin transferul unor drepturi de la una la cealaltă. Hotărârea de expedient nu este înzestrată cu autoritate de lucru judecat. Hotărârile prin care se încuviințează învoiala părților nu se bucură de autoritate de lucru judecat, întrucât instanța nu realizează o verificare jurisdicțională a pretențiilor deduse judecății, dezbaterile judiciare fiind substituite de contractul încheiat de părți, care va constitui dispozitivul hotărârii; hotărârea judecătorească este doar forma pe care o îmbracă convenția dintre părți. Prin urmare, tranzacția este un act de dispoziție și un contract între părți, iar liberatatea de contractare a acestora nu poate fi cenzurată sau analizată din perspectiva oportunității de către instanțele naționale.
30.	Art. 11 (4) Instanța judecătorească națională poate să refuze o tranzacție pe baza faptului că tranzacția nu este echitabilă ținând cont de obiectul acțiunii cu care a fost sesizată instanța.	Art. 11 ~~(4) Instanța judecătorească națională poate să refuze o tranzacție pe baza faptului că tranzacția nu este echitabilă ținând cont de obiectul acțiunii cu care a fost sesizată instanța.~~	Directiva prevede posibilitatea, nu obligația analizării echității tranzacției la art. 11 alin. (2) teza finală, prin urmare, statul român ar trebui să evite să transpună o astfel de prevedere care se poate dovedi contrară art. 6 din CEDO și normelor Codului Civil și Codului de Procedură Civilă. Propunere de eliminare având în vedere ca prevederile Directivei 2020/1828 nu stabilesc statelor membre o obligație expresa de reglementare a unei norme interne potrivit căreia instanțele judecătorești pot să refuze o tranzacție pe baza faptului că tranzacția nu ar fi <i>echitabilă</i> . O instanță de judecată din România poate refuza să ia act de tranzacție (deci practic poate refuza validarea unei tranzacții) pe calea unei hotărâri de expedient, exclusiv pentru motive de nelegalitate – astfel, pot fi aplicate

#	FORMA DIN PROIECT	FORMA PROPUȘĂ	MOTIVARE
			prevederile dreptului comun reglementate de art. 2270-2273 Cod Civil privind condițiile de validitate și de forma a tranzacției, precum și prevederile art. 438-441 C.proc.civ, privind hotărârile prin care se încuviințează învoiala părților, nefiind necesară o reglementare suplimentară.
31.	<p>Art. 11 (5) Dacă instanța judecătorească națională nu aprobă tranzacția, aceasta examinează în continuare acțiunea în reprezentare în cauză.</p>	<p>Art. 11 ~~(5) Dacă instanța judecătorească națională nu aprobă tranzacția, aceasta examinează în continuare acțiunea în reprezentare în cauză.~~</p>	<p>Tranzacția este contractul prin care părțile previn sau sting un litigiu, inclusiv în faza executării silite, prin concesiile sau renunțări reciproce la drepturi ori prin transferul unor drepturi de la una la cealaltă. Hotărârea de expedient nu este înzestrată cu autoritate de lucru judecat. Hotărârile prin care se încuviințează învoiala părților nu se bucură de autoritate de lucru judecat, întrucât instanța nu realizează o verificare jurisdicțională a pretențiilor deduse judecătii, dezbaterile judiciare fiind substituite de contractul încheiat de părți, care va constitui dispozitivul hotărârii; hotărârea judecătorească este doar forma pe care o îmbracă convenția dintre părți. Prin urmare, tranzacția este un act de dispoziție și un contract între părți, iar liberatatea de contractare a acestora nu poate fi cenzurată sau analizată din perspectiva oportunității de către instanțele naționale.</p> <p>De asemenea, conform expunerii de motive din Directiva 2020/1828, "orice tranzacție la care s-a ajuns în contextul unei acțiuni în reprezentare pentru obținerea de măsuri reparatorii ar trebui aprobată de instanța de judecată sau de autoritatea administrativă competentă, cu excepția cazului în care condițiile tranzacției nu pot fi executate sau tranzacția ar fi contrară dispozițiilor imperative ale dreptului intern aplicabile obiectului acțiuni de la care nu se poate deroga în detrimentul consumatorilor printr-un contract", motiv pentru care rezultă indubitabil faptul că instanța națională nu se poate pronunța cu privire la oportunitatea tranzacției, ci doar cu privire la legalitatea acesteia</p>
32.	<p>Art. 11 (6) Tranzacțiile aprobate sunt obligatorii pentru entitatea calificată pentru comerciant și pentru consumatorii la nivel individual vizați.</p>	<p>Art. 11 (6) Tranzacțiile aprobate sunt obligatorii pentru entitatea calificată pentru comerciant și pentru consumatorii la nivel individual vizați, care au constimțit la încheierea ei.</p>	<p>În dreptul procesual civil românesc, tranzacția este un act de dispoziție care impune prezentarea unui mandat special.</p>

#	FORMA DIN PROIECT	FORMA PROPUȘĂ	MOTIVARE
			<p>Directiva oferă posibilitatea menținerii acestei optici, astfel, potrivit art. 11 alin. (4) teza a II-a din Directivă: <i>"Statele membre pot stabili norme care să ofere consumatorilor la nivel individual, vizați de acțiune și de tranzacția ulterioară, posibilitatea de a accepta sau de a refuza ca rezultatul tranzacțiilor menționate la alineatul (1) să fie obligatoriu pentru aceștia."</i></p> <p>Prin urmare, având în vedere că legislația comunitară permite armonizarea cu legislația internă, subliniem necesitatea alinierii acestei prevederi cu ansamblul reglementărilor interne, conform art. 6 alin. (1) din Legea nr. 24/2000.</p>
33.	<p>Art. 11 (7) Consumatorii la nivel individual, vizați de acțiune și de tranzacția ulterioară, pot să accepte sau să refuze ca rezultatul tranzacțiilor menționate la alin. (1) să fie obligatoriu pentru aceștia.</p>	<p>Art. 11 ~~(7) Consumatorii la nivel individual, vizați de acțiune și de tranzacția ulterioară, pot să accepte sau să refuze ca rezultatul tranzacțiilor menționate la alin. (1) să fie obligatoriu pentru aceștia.~~</p>	<p>Considerăm că posibilitatea oferită consumatorilor de a refuza rezultatul consfințit prin intermediul tranzacției este o măsură excesivă.</p> <p>Având în vedere că un consumator încredințează entității sarcina de a îi proteja interesul, consimțind să fie reprezentat de aceasta, iar entitatea la rândul ei încheie o tranzacție pe care atât entitatea, cât și comerciantul o consideră potrivită, iar instanța o acceptă (precizăm că potrivit legii dacă rezultatul negocierilor este inechitabil, instanța judecătorească poate refuza tranzacția), această tranzacție ar trebui să fie obligatorie pentru toate părțile implicate, iar o eventuală anulare sau desființare a tranzacției să se facă doar pentru temeiurile prevăzute în Codul de Procedură Civilă.</p>
34.	<p>Art. 11 (8) Remedierile obținute prin intermediul unei tranzacții aprobate în conformitate cu alin. (2) – (4) nu aduc atingere remediilor suplimentare aflate la dispoziția consumatorilor în temeiul oricăror prevederi legale în vigoare care nu au făcut obiectul respectivei tranzacții.</p>	<p>Art. 11 (8) Remedierile obținute prin intermediul unei tranzacții aprobate de care instanța competentă a luat act, în conformitate cu alin. (2) — (4) nu aduc atingere remediilor suplimentare aflate la dispoziția consumatorilor în temeiul oricăror prevederi legale în vigoare care nu au făcut obiectul respectivei tranzacții.</p>	<p>Pentru corectitudinea exprimării, din perspectivă juridică.</p>
35.	<p>Art. 12 (2) Consumatorii la nivel individual vizați de o acțiune în reprezentare pentru obținerea de măsuri reparatorii nu plătesc costurile de procedură</p>	<p>Art. 12 (2) Consumatorii la nivel individual vizați de o acțiune în reprezentare pentru obținerea de măsuri reparatorii nu plătesc</p>	<p>Trebuie stabilit concret cine este debitorul cheltuielilor de judecată.</p>

#	FORMA DIN PROIECT	FORMA PROPUȘĂ	MOTIVARE
		~~costurile de procedură~~ cheltuielile de judecată, care sunt suportate de entitatea calificată.	Pentru a încuraja demersuri echilibrate, persoanele care le inițiază trebuie să își asume consecințele demersurilor întreprinse.
36.	Art. 13 (1) Entitățile calificate desemnate în România furnizează informații, în special pe site-ul lor web, privind:	Art. 13 (1) Entitățile calificate desemnate în România furnizează informații, ~~în special~~ pe site-ul lor web, privind:	Modalitatea de informare a consumatorilor cu privire la activitatea entităților calificate trebuie să fie clar și obiectiv stabilită, astfel încât să se poată asigura faptul că aceasta își atinge scopul de informare completă a consumatorilor, fiind nevoie ca aceștia din urmă să înțeleagă care e „sursa oficială” de informații cu privire la aceste subiecte.
37.	Art. 13 alin. (1) lit. b) b) stadiul acțiunilor în reprezentare pe care le-au introdus în fața instanței judecătorești sau a autorității administrative;	Art. 13 alin. (1) lit. b) b) stadiul acțiunilor în reprezentare pe care le-au introdus în fața instanței judecătorești sau a autorității administrative, actualizat zilnic.	Actualizarea zilnică are ca scop menținerea consumatorului informat constant și o protecție efectivă.
38.	Art. 16 (1) O acțiune în reprezentare aflată în curs de derulare pentru obținerea unei măsuri de încetare, astfel cum este menționată la art. 8, are ca efect suspendarea sau întreruperea termenelor de prescripție aplicabile consumatorilor vizați de respectiva acțiune în reprezentare, astfel încât respectivii consumatori să nu fie împiedicați să introducă ulterior o acțiune pentru obținerea de măsuri reparatorii privind presupusa încălcare, astfel cum este menționată la art. 2 alin. (1), din cauza expirării termenelor de prescripție aplicabile în cursul acțiunii în reprezentare pentru respectivele măsuri de încetare. (2) O acțiune în reprezentare pentru obținerea unei măsuri reparatorii, în conformitate cu art. 9 alin. (1), aflată în curs de derulare, are ca efect suspendarea sau întreruperea termenelor de prescripție aplicabile consumatorilor vizați de acțiunea în reprezentare respectivă.	Art. 16 (1) O acțiune în reprezentare aflată în curs de derulare pentru obținerea unei măsuri de încetare, astfel cum este menționată la art. 8, are ca efect suspendarea sau ~~întreruperea~~ termenelor de prescripție aplicabile consumatorilor vizați de respectiva acțiune în reprezentare, astfel încât respectivii consumatori să nu fie împiedicați să introducă ulterior o acțiune pentru obținerea de măsuri reparatorii privind presupusa încălcare, astfel cum este menționată la art. 2 alin. (1), din cauza expirării termenelor de prescripție aplicabile în cursul acțiunii în reprezentare pentru respectivele măsuri de încetare. (2) O acțiune în reprezentare pentru obținerea unei măsuri reparatorii, în conformitate cu art. 9 alin. (1), aflată în curs de derulare, are ca efect suspendarea sau ~~întreruperea~~ termenelor de prescripție aplicabile consumatorilor vizați de acțiunea în reprezentare respectivă.	Legea trebuie să prevadă dacă cauza este de suspendare sau de încetare, Directiva oferind ambele opțiuni. Având în vedere că acțiunea în reprezentare nu este un demers legal activ al consumatorului, apreciem că nu se impune întreruperea prescripției, ci suspendarea sa, până la soluționarea definitivă a acțiunii în reprezentare.
39.	Art. 17 (1) Acțiunile în reprezentare pentru obținerea măsurilor de încetare, în conformitate cu art. 8, sunt judecate cu celeritate. Termenele de judecată nu pot fi mai mari de 15 zile.	Art. 17 (1) Acțiunile în reprezentare pentru obținerea măsurilor de încetare, în conformitate cu art. 8, se judecă de urgență și cu precădere, termenele fiind acordate la un interval ce nu va depăși 30 de zile. ~~sunt judecate cu celeritate. Termenele de judecată nu pot fi mai mari de 15 zile.~~	Codul de Procedură Civilă reglementează pricinile urgente, iar termenele în aceste pricini – ce vizează consumatorii, sunt lăsate la aprecierea judecătorului, regim care se impune a fi menținut și în această situație.

#	FORMA DIN PROIECT	FORMA PROPUȘĂ	MOTIVARE
	<p>(2) Acțiunile în reprezentare pentru obținerea măsurilor de încetare, în conformitate cu art. 8 alin. (1) lit. (a), se judecă, dacă este cazul, printr-o procedură de urgență. Termenele de judecată nu pot fi mai mari de 3 zile.</p>	<p>(2) Acțiunile în reprezentare pentru obținerea măsurilor provizorii de încetare, în conformitate cu art. 8 alin. (1) lit. (a), se judecă potrivit procedurii ordonanței presedințiale prevăzute de Codul de Procedură Civilă. ~~dacă este cazul, printr-o procedură de urgență.~~Termenele de judecată nu pot fi mai mari de 3 zile.</p>	<p>Modificarea poate fi făcută în sensul în care să se refere la termene de judecată acordate la intervalul uzual de 30 de zile.</p> <p>În privința măsurilor urgente/ provizorii trebuie efectuată o distincție terminologică. În plus, acestea se pot judeca potrivit procedurii urgente a ordonanței presedințiale prevăzute de Codul de procedură civilă – care prevede expres intervalul și modalitatea stabilirii termenelor de citare/ termenelor de judecată, tocmai pentru păstrarea compatibilității textului de lege propus cu regimul juridic actual impus de legislația organică în materia drepturilor procesuale civile. Se impune modificarea și pentru alinierea cu actuala formă a art. 8 alin. (1) lit. a) din actul normativ propus.</p>
40.	<p>Art 19</p> <p>(1) Constituie încălcări și instanța va putea sancționa prin hotărâre următoarele fapte:</p> <p>a) nerespectarea de către comerciant a unei măsuri provizorii de încetare sau de interzicere a unei practici, dispusă anterior printr-o hotărâre definitivă pronunțată de o instanță judecătorească națională, conform prevederilor art. 8 alin. (1), lit.a), se sancționează cu amendă de la 30.000 lei la 70.000 lei;</p> <p>b) neaducerea la îndeplinire de către comerciant a unei măsuri definitive de încetare sau de interzicere a unei practici, dispusă de o instanță judecătorească națională, printr-o hotărâre judecătorească definitivă, conform prevederilor art. 8 alin. (1), lit. b), se sancționează cu amendă de la 80.000 lei la 100.000 lei;</p> <p>c) refuzul sau omisiunea unui comerciant de a publica decizia sau declarația de rectificare, dispusă de instanța de judecată națională printr-o hotărâre definitivă, conform prevederilor art. 8 alin. (2) lit. (b), se sancționează cu amendă de la 60.000 lei la 80.000 lei;</p> <p>d) refuzul sau omisiunea unui comerciant de a informa consumatorii vizați de acțiunea în reprezentare, pe cheltuiala sa, despre orice decizii definitive dispuse de o instanță judecătorească națională, conform</p>	<p>Art 19</p> <p>(1) Constituie încălcări și instanța va putea sancționa prin hotărâre următoarele fapte:</p> <p>~~a) nerespectarea de către comerciant a unei măsuri provizorii de încetare sau de interzicere a unei practici, dispusă anterior printr-o hotărâre definitivă pronunțată de o instanță judecătorească națională, conform prevederilor art. 8 alin. (1), lit.a), se sancționează cu amendă de la 30.000 lei la 70.000 lei;~~</p> <p>~~b) neaducerea la îndeplinire de către comerciant a unei măsuri definitive de încetare sau de interzicere a unei practici, dispusă de o instanță judecătorească națională, printr-o hotărâre judecătorească definitivă, conform prevederilor art. 8 alin. (1), lit. b), se sancționează cu amendă de la 80.000 lei la 100.000 lei;~~</p> <p>~~c) refuzul sau omisiunea unui comerciant de a publica decizia sau declarația de rectificare, dispusă de instanța de judecată națională printr-o hotărâre definitivă, conform prevederilor art. 8 alin. (2) lit. (b), se sancționează cu amendă de la 60.000 lei la 80.000 lei;~~</p> <p>~~d) refuzul sau omisiunea unui comerciant de a informa consumatorii vizați de acțiunea în reprezentare, pe cheltuiala sa, despre orice decizii definitive dispuse de o instanță judecătorească națională, conform prevederilor art. 13 alin. (3), se sancționează cu amendă de la 60.000 lei la 80.000 lei;~~</p> <p>~~e) nerespectarea de către comerciant sau de către un terț a unui ordin a unei instanțe judecătorești naționale de a pune la dispoziție elemente de probă care sunt sub controlul oricărui~~</p>	<p>Codul de Procedură Civilă reglementează pricinile urgente, iar termenele în aceste pricini – ce vizează consumatorii, sunt lăsate la aprecierea judecătorului, regim care se impune a fi menținut și în această situație.</p> <p>Modificarea poate fi făcută în sensul în care să se refere la termene de judecată acordate la intervalul uzual de 30 de zile.</p> <p>În privința măsurilor urgente/ provizorii trebuie efectuată o distincție terminologică. În plus, acestea se pot judeca potrivit procedurii urgente a ordonanței presedințiale prevăzute de Codul de procedură civilă – care prevede expres intervalul și modalitatea stabilirii termenelor de citare/ termenelor de judecată, tocmai pentru păstrarea compatibilității textului de lege propus cu regimul juridic actual impus de legislația organică în materia drepturilor procesuale civile. Se impune modificarea și pentru alinierea cu actuala formă a art. 8 alin. (1) lit. a) din actul normativ propus.</p>

#	FORMA DIN PROIECT	FORMA PROPUȘĂ	MOTIVARE
	<p>prevederilor art. 13 alin. (3), se sancționează cu amendă de la 60.000 lei la 80.000 lei;</p> <p>e) nerespectarea de către comerciant sau de către un terț a unui ordin a unei instanțe judecătorești naționale de a pune la dispoziție elemente de probă care sunt sub controlul oricărui dintre ei, la solicitarea unei entități calificate, conform prevederilor art. 17, alin. (1) se sancționează cu amendă de la 60.000 lei la 90.000 lei;</p> <p>f) nerespectarea de către entitatea calificată sau de către un terț a unui ordin a unei instanțe judecătorești naționale de a pune la dispoziție elemente de probă care sunt sub controlul oricărui dintre ei, la solicitarea comerciantului, conform prevederilor art. 17, alin. (2), se sancționează cu amendă de la 60.000 lei la 90.000 lei.</p> <p>(2) Contravențiilor prevăzute la alin.(1) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția art. 28 alin. (1).</p> <p>(3) Instanța la cerere sau din oficiu, poate înlocui amenda preăzută la alin 2 cu avertisment, ținând cont de împrejurările în care a fost săvârșită fapta.</p> <p>(4) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevazute la alin. (1) se fac de către instanța judecătorească națională la care a fost introdusă acțiunea în reprezentare.</p> <p>(5) Fapta săvârșită, amenda și despăgubirea se stabilesc de către instanța judecătorească națională pe rolul căreia a fost introdusă acțiunea în reprezentare, prin hotărârea judecătorească prin care soluționează cauza.</p> <p>Împotriva hotărârii judecătorești se poate formula calea de atac a apelului.</p>	<p>~~dintre ei, la solicitarea unei entități calificate, conform prevederilor art. 17, alin. (1) se sancționează cu amendă de la 60.000 lei la 90.000 lei;~~</p> <p>~~f) nerespectarea de către entitatea calificată sau de către un terț a unui ordin a unei instanțe judecătorești naționale de a pune la dispoziție elemente de probă care sunt sub controlul oricărui dintre ei, la solicitarea comerciantului, conform prevederilor art. 17, alin. (2), se sancționează cu amendă de la 60.000 lei la 90.000 lei.~~</p> <p>(2) Contravențiilor prevăzute la alin.(1) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția art. 28 alin. (1).</p> <p>(3) Instanța la cerere sau din oficiu, poate înlocui amenda preăzută la alin 2 cu avertisment, ținând cont de împrejurările în care a fost săvârșită fapta.</p> <p>(4) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevazute la alin. (1) se fac de către instanța judecătorească națională la care a fost introdusă acțiunea în reprezentare.</p> <p>(5) Fapta săvârșită, amenda și despăgubirea se stabilesc de către instanța judecătorească națională pe rolul căreia a fost introdusă acțiunea în reprezentare, prin hotărârea judecătorească prin care soluționează cauza.</p> <p>Împotriva hotărârii judecătorești se poate formula calea de atac a apelului.</p>	
41.	<p>Art. 22</p> <p>(1) Prezenta lege se aplică acțiunilor în reprezentare introduse începând cu data de 25 iunie 2023 sau după această data.</p>	<p>Art. 22</p> <p>(1) Prezenta lege se aplică acțiunilor în reprezentare ~~introduse~~ referitoare la raporturile juridice în vigoare la 25 iunie 2023 sau după această dată.</p>	<p>Se impune eliminarea sancțiunilor prevăzute la lit e) și f) de vreme ce nerespectarea obligației de a înfățișa un înscris există deja reglementată, în art. 295 C.proc.civ o sancțiune mult mai energică decât amenda, respectiv <i>instanța va</i></p>

#	FORMA DIN PROIECT	FORMA PROPUȘĂ	MOTIVARE
			<p><i>putea socoti ca dovedite afirmațiile făcute cu privire la conținutul acelu înscris de partea care a cerut înfățișarea.</i></p> <p>Se impune și eliminarea sancțiunilor prevăzute de lit. a)-d) - în anumite circumstanțe strict determinate de legislația organică în vigoare, poate dispune amendarea judiciară sau obligarea la plata unor despăgubiri a părții care cu rea-credință refuză să îndeplinească anumite activități care țin de specificul activității judiciare, sau din contră, realizează anumite activități de natură să perturbe activitatea judiciară – a se vedea dispozițiile art. 187 – art. 191 C.proc.civ.</p> <p>Noua reglementare dublează dispozițiile procedurale existente – care au deja caracter sancționator, de la care nu derogă.</p> <p>Pe de altă parte, proiectul prevede că instanța judecătorească este agentul constatator al contravenției, aceasta aplicând totodată și sancțiunea amenzii, contravențiilor astfel constatate fiindu-le aplicabile prevederile OG 2/2001.</p> <p>Aceste prevederi sunt incompatibile, dacă instanța constată contravenția și aplică sancțiunea, procedura plângerii contravenționale prevăzute de OG 2/2001 nu poate opera.</p> <p>Adițional, prevederile înfrâng regimul actual al contravențiilor, Constituția și Codul de Procedură Civilă, pentru o serie de motive evidente:</p> <ul style="list-style-type: none"> - fapta contravențională nu se poate constata prin hotărâre judecătorească; - dispozițiile alin. (5) dublează nelegal aplicarea unei amenzi de o despăgubire – probabil cea prevăzută deja de legislația în vigoare; - pare din formularea alin. (4) și (5) că atât constatarea și aplicarea sancțiunilor, cât și competența de verificare a legalității sancțiunii se fac <i>ex officio</i> de către aceeași instanță care judecă acțiunea colectivă – ceea ce este contrar Constituției, fiind încălcat liberul acces la justiție și dreptul la un proces echitabil;

#	FORMA DIN PROIECT	FORMA PROPUȘĂ	MOTIVARE
			<p>- este încălcat regimul competenței în litigiile contravenționale; este încălcat principiul dublului grad de jurisdicție – neexistând în realitate o contestare de primă instanță a contravenției pe rolul unei instanțe competente și independente.</p> <p>Aplicarea sancțiunii contravenționale de către instanță se poate face doar într-o procedură similară celei reglementate <i>de lege lata</i> de art. 12-13 din Legea 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între profesioniști și consumatori.</p>